

РЕШЕНИЕ

№ 5274

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20221110208362 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК831609046 срещу Наказателно постановление (НП) №..... от 17.05.2022г., издадено от началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, упълномощен със Заповед №...../14.01.2019г. на Председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 85, ал.2 във вр с чл. 85, ал. 1 на дружеството- жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 44, т. 4 във вр с чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията.

В подадената жалба се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Сочи се, че дружеството е отстранило допуснатото нарушение още преди да бъде издадено наказателното постановление. Счита, че в обжалваното наказателно постановление липсват точно и пълно описание на самото нарушение, както и на доказателствата, които го потвърждават. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Въззиваемата страна- началник регионален отдел МН Западна България на ГД Метрологичен надзор, се представлява от юрисконсулт Андонова. Същата сочи, че на дата 16.03.2022г. топломерът е бил подменен с нов такъв и в този смисъл не е допуснато твърдяното нарушение. Моли се за прилагането на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 314 от НПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На 15.03.2022г. свидетелката А. П. на длъжност „главен инспектор“ в Регионален отдел „Метрологичен надзор Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ извършила проверка на абонатна станция в жилищен блок, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост“ 2, бл. 256В. В хода на проверката служителката установила, че за измерване на топлинната енергия дружеството- жалбоподател използва делим топломер производство на Kamstrup. Върху изчислителния блок и преобразувателите на температура на описания топломер имало постановени знаци за последваща проверка. Същите представлявали марка за залепване, на която били обозначени последните две цифри на годината на извършване на проверката „19“, индивидуалния номер на проверителя „03504“ и срока на валидност на периодичната проверка „05.2021г.“

За констатираното в хода на проверката на дружеството- жалбоподател бил съставен Протокол за задължителни предписания №101-202/11.04.2022г. , в които били посочени адресите, на които дружеството- жалбоподател използва топломери без знаци от последваща проверка и било дадено задължително предписание на дружеството да спре измерването им, като за това бил даден и срок до 15.04.2022г. Екземпляр от съставения протокол за задължително предписание бил връчен на представител на дружеството- жалбоподател.

В изпълнение на даденото му предписание дружеството предприело необходимите действия и на посочените адреси били подменени топломерите, като били поставени такива преминали последваща метрологична проверка, което обстоятелство било удостоверено с нанесените върху тях знаци. На посочения адрес топломерът бил подменен, за което бил съставен Протокол за подмяна на топломер видно от който топломерът бил демонтиран на 16.03.2022г., преминал проверка на 18.03.2022г., за което било издадено свидетелство за проверка и отново поставен на адреса на дата 21.03.2022г.

Предвид констатираното нарушение свидетелката А. П. съставила на дружеството- жалбоподател АУАН № ..... от 11.04.2022г. за това, че дружеството използвало за измерване на топлинна енергия топломер без поставени знаци за последваща проверка. Като свидетелката при съставянето на АУАН посочила, че срокът на последващите проверки е бил определен със Заповед №...../16.08.2004г. на Председателя на ДАМТН, действаща и към момента на проверката. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и в присъствието на представител на дружеството- жалбоподател.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения акт не били подадени писмени възражения.

Въз основа на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление (НП) №МН-ЗБ-22-022 от 17.05.2022г., издадено от началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Меторологичен надзор“, упълномощен със Заповед

№А-33/14.01.2019г. на Председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 85, ал.2 във вр с чл. 85, ал. 1 на дружеството- жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 44, т. 4 във вр с чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на свидетеля Петкова, както и от писмените доказателства по делото- Заповед №А-33 от 14.01.2019г. на Председателя на ДАМТН, Заповед № А-54 от 03.02.2021г. на Председателя на ДАМТН, Протокол за подмяна на топломер, свидетелство за проверка , писмо от дружеството- жалбоподател до началник отдел Регионален отдел „Западна България“ ГД „Метрологичен надзор“, протокол за задължителни предписания, приобщени по реда на чл. 283 от НК, които съдът кредитира в своята цялост, доколкото същите спомогнаха на съда да установи възприетата фактическа обстановка, както и същите са еднопосочни и безпротиворечиви. Св. С., има логични и хронологично представени показания, от които категорично се установява, че при извършена проверка на дружеството- жалбоподател било установено, че дружеството е допуснало използване на топломер, без същият да има поставени знаци за премината последваща проверка.

От така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган. Както в АУАН, така и в НП е дадено детайлно описание на датата и мястото на извършване на нарушението. Изпълнителното деяние в посочения случай се осъществява чрез съчетание на действие и бездействия – използване на средство за измерване без да се постави валиден знак, удостоверяващ извършен контрол на това средство. Следователно до момента на преустановяването му ответникът по касационната жалба осъществява непрекъснато състава на нарушението, като създава по този начин едно трайно противоправно състояние, което продължава до неговото прекратяване /ТР № 3/15.02.1971 г. по н. д. № 32/70 г. на ОСНК/. Затова датата на констатиране на нарушението – 15.03.2022 г. е и датата на извършването му.

Отделно от това, съдът счита, че административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 – месечния давностен срок. Ето защо, са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл.34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната

отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна.

Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Съгласно чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията, последваща проверка се извършва на средствата за измерване в употреба и се удостоверява със знаци за последваща проверка, като разпоредбата на чл. 44, т. 4 от Закона за измерванията предвижда, че лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците по чл. 35 (знак за одобрен тип върху всяко средство за измерване, нанесен от производителите или вносителите), чл. 39, ал. 1 (знак за първоначална проверка) и чл. 43, ал. 1 (знак за последваща проверка). В процесния случай както в АУАН, така и в НП, съгласно изискването на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, са посочени факти, съставляващи всички елементи на фактическия състав на административното нарушение по чл. 44, т. 4 във вр. с чл. 43, ал. 1 от ЗИ – при подробно посочените обстоятелства „Топлофикация София“ ЕАД е използвало средство за измерване без знак за последваща проверка или знак за първоначална проверка.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на дружеството- жалбоподател в подадената жалба, че твърдяното в наказателното постановление нарушение не е било извършено. Съдът намира, че видно от всички събрани по делото доказателства на посочената дата и място дружеството е използвало топломери без същите да имат необходимите по закон поставени знаци. В тази връзка и предвид, че твърдяното нарушение е такова на просто извършване съдът намира, че по делото е установено по безспорен начин, че дружеството е извършило твърдяното нарушение от обективна страна.

Тъй като е ангажирана отговорност на юридическо лице, не стои въпросът за вината, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Настоящата съдебна инстанция намира, че правилно е приложена и санкционната норма на чл. 85, ал. 2 от ЗИ, съгласно която се налага имуществена санкция от 200 до 500 лв. на едноличен търговец или юридическо лице, което в случаите по чл. 5 използва средства за измерване, които не отговарят на изискванията по глава четвърта, или не изпълнява задълженията си по чл. 44.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че правилно е приложен и материалния закон.

Въпреки гореизложеното обаче Съдът отчита обстоятелството, че веднага след установяване на нарушението от актосъставителя при извършваната проверка пропускът е бил отстранен, няма причинени неблагоприятни последици и в този смисъл Съдът приема, че е налице маловажност на извършеното деяние по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В случая административното нарушение е формално, на просто извършване, но с оглед изключително ниската степен на обществена опасност на нарушителя и на извършеното деяние от обикновените случаи на административни нарушения от същия вид,

предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, пропускът е отстранен в най- кратки срокове след установяването му обуславят извода за наличие на предпоставките, визирани в чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН при определяне на наказанието, административно-наказващият орган е длъжен да вземе предвид тежестта на нарушението, смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В случая, ако наказващият орган бе съобразил тази законова разпоредба правилно, се стига до извода, че в конкретния случай се касае за маловажен случай на административно нарушение и съответно ще се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН като не се наложи наказание, а се предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Поради изложеното, съдът намира, че в конкретния случай административно-наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, макар предпоставките за това да са били налице. Това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради противоречие със закона.

Предвид изхода на делото, съдът намира, че следва да остави без уважение искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Като взе предвид гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 97-ми състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ (НП) №..... от 17.05.2022г., издадено от началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Меторологичен надзор“, упълномощен със Заповед №А-33/14.01.2019г. на Председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 85, ал.2 във вр с чл. 85, ал. 1 на дружеството- жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 44, т. 4 във вр с чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд – гр.София в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____